

mel Lap paa et nyt Klædebon. Det er grundet paa en Folkstemning, men det er efter min Opfattelse mindre begrundet i en militær Betragtning. Jeg indrømmer, at Meningerne derom selvfølgelig kunne være delte, og jeg veed, at Enkelte, baade Medlemmer i denne Sal og den høitærede Marineminister, tillægge dette Punkt en noget større Betydning, end jeg tillægger det. Da man i sin Tid foreslog, at der skulde etableres en Flaadestation ved Aggersøsumd, var Tanken dermed, at den paagjældende Flaadeafdeling skulde have sin Station der for under visse Forhold at besytte Sjællands Kyster mod Troppetransporter, som overførtes til Angreb deraf, og ibrigt nærmest skulde have den Opgave at opretholde Forbindelsen mellem Sjælland og Fyen. Vil man hævde, at der ogsaa skal være Forbindelse mellem Sjælland og Sylland over Helgenæs, ja, saa bør Flaadestationen ikke vælges at være i Aggersøsumd, eller rettere sagt, saa bør man skabe en ny Flaadestation nordligere i Beltet og tilveiebringe en særlig Flaadeafdeling, men med den Flaade, man har paaregnet, er det umuligt under de Krigsforhold, som i Reglen ville kunne forudsættes for os, at skulle stykke Flaaden ud til en Afdeling, som skal operere i Sundet, en Afdeling, som skal operere i den sydlige Del af Storebeltet, og en i den nordlige. For mig er som sagt denne ydste Befæstning et Punkt, som nærmest er grundet i en Folkstemning. Jeg er fuldstændig enig deri, at, dersom denne Folkstemning er saa stærk, at den fremtræder afgjørende ogsaa ved Afstemningen her i Salen, ja, saa bør man bøje sig for den, men saa længe Spørgsmaalet ikke foreligger til endelig Afgjørelse, saalænge Spørgsmaalet kun foreligger til Diskussion, er det min Opfattelse, at saa bør man ikke bøje sig for en saadan Folkstemning, men søge at lede Stemningen efter sin Overbevisning. Derfor stiller jeg mig med Hensyn til dette Punkt saaledes, at dersom Befæstningsagen ibrigt ordnes paa en Maade, som jeg anser for rigtig, skal det, at man beslutter sig til at lægge en Befæstning ogsaa i Sylland, ikke i fjerneste Grad gjøre, at jeg stemmer imod dette Forslag, og jeg skal ogsaa bidrage, hvad jeg kan, til, at det, man vælger, bliver det fornuftigste og bedste. Men jeg tilstaar ganske vist, at spørme derfor, tilraade det særlig, er jeg ikke istand til. Jeg tror nu imidlertid, at denne Dissens paa dette Punkt mellem os, de militære Medlemmer og den høitærede Krigs- og Marineminister, jo ikke er større end at, om han end har en noget forskjellig Grundbetragtning fra min, dog vistnok altid være Anskuelsen ville kunne forenes, saa at vi og-

saa med Hensyn til Resultatet paa dette Punkt ligesom ibrigt vilde kunne blive enige ikke alene om Hovedtanken for Lovforslaget, men ogsaa om alle de Enkeltheder, der skulle staa deri.

Da jeg netop kommer til at tale om den høitærede Krigs- og Marineminister, tør jeg maaste gjøre den lille beskedne Bemærkning, at jeg ingenlunde saaledes som det ærede Medlem for Middelfart er forarget over, skjøndt jeg er Landmilitær, at den høitærede Minister forener baade Marinens og Hærens Portefeuller i sin Haand. Jeg er ganske vist af den Anskuelse, at i Reglen er det ønskeligt for de to Værns Udvikling, at hvert af dem har sin særlige Fagminister; men jeg erkjender paa den anden Side, at, naar den Paagjældende saaledes som den høitærede Minister har Villien til at stille sig fuldstændig upartisk og optræder saaledes, at han ikke er særlig Talsmand for det Værn, hvorfra han er udgaaet, men Talsmand for hele Forsvaret, for hvad der er Landets Interesse, finder jeg, — i Serdeleshed, naar han har en Evne, som det vil være en Sjeldenhed paa den paagjældende Post, til at kunne forhandle med dette Thing, — at det er overordentligt heldigt, at begge Portefeuller netop i et Dieblis som dette ere forenede i hans Haand. Jeg skal i den Henseende ligeledes gjøre opmærksom paa, at det er denne Minister, der har paraferet Sværnsloven, den Lov, der netop indeholder Bestemmelsen om, at Flaaden skal have 12 større Skibe og et Par mindre. Det er heldigt, at det er ham, der forelægger Spørgsmaalet. Det er ham, der har paraferet Straffeloven, og det er ham, der faar, om ikke saa Meget, som der kunde ønskes, saa dog saa Meget, som der efter Omstændighederne kan pines ud af Folkethinget med Hensyn til militære Bevillinger.

Blandt de ærede Medlemmer, som talte igaar, var det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojfen). Overfor ham, som jeg ser er tilstede, skal jeg sige, at, naar han gav en lang Fremstilling af Forsvarssagens Historie og navnlig benyttede den til at fremstille en Række efter hans Formening store Synder fra Regjeringens Side paa dette Felt, saa vil jeg dog gjøre to Betragtninger gjældende overfor ham. Jeg tror, at ogsaa vi, og særlig jeg, kunde give en tilsvarende, lang og jørgelig Fremstilling af det ærede Folkethings Hertals mangeartede og storartede Svingninger i denne Sag. Jeg har ført disse forskjellige Standpunkter å jour fra tidligere Tid og har en saadan Opgjørelse liggende for mig, som jeg kunde komme frem med, naar det skulde være; men jeg agter selvfølgelig ikke at gjøre det, thi jeg tror, at man